

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Перник, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Албена М. Стоилова
като разглежда докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221700600125 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.327 НПК.

В срока по чл.319 от НПК е постъпила въззивна жалба от подсъдимата С. П. П. против Присъда № 13, постановена по нохд № 1991/2021 г, по описа на Районен съд гр. Перник, с което С.П. е призната за виновна за извършено престъпление по чл.290, ал.1 НК, като във вр. чл.54, ал.1 НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца, като на основание чл. 66, ал. 1, НК е отложено за срок от 3/ три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

Във въззивната жалба са развити доводи за нарушение на материалния и процесуалния закон, неправилна преценка на събрания по делото доказателствен материал, както и че повдигнатото обвинение не е доказано по безспорен начин. Прави се възразение, че присъдата е незаконосъобразна и необоснована, като се прави искане въззивната инстанция да постанови нова присъда, с която да признае подсъдимата за невиновна и да я оправдае. Алтернативно се прави искане за прилагане хипотезата на чл.9, ал.2 НК, като бъде

оправдана на това основание.

С писмено възражение срещу въззивната жалба Районна прокуратура – Перник сочи, че заявените неверни факти от страна на подсъдимата са били предмет на преценка от съда в производството по одобряване на споразумението, тъй като е бил длъжен и е отчел протокола за разпита ѝ като свидетел при оценката на събраните доказателства. Счита, че макар и преследваната от подсъдимата С.П. престъпна цел не се е реализирала, не може да се приеме като маловажно обстоятелство. Районна прокуратура Перник намира, че присъдата постановена от първоинстанционния съд е правилна, законосъобразна, обоснована и мотивирана, а наложеното наказание – справедливо и точно индивидуализирано, като предлага да бъде оставена без уважение въззивната жалба, а присъдата потвърдена.

В съдебно заседание представителят на Пернишката окръжна прокуратура счита жалбата за процесуално допустима, но по същество за неоснователна. Смята, че първоинстанционната присъда е правилна, постановена в пълно съответствие с материалния и процесуалния закон, че наказанието е правилно индивидуализирано и фактическите констатации на първоинстанционния съд в пълна мяра съответстват на приобщения и проверен в хода на съдебното следствие доказателствен материал, поради това моли на основание чл.334 т.6 от НПК да бъде потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

В открито съдебно заседание в хода на съдебните прения защитника на подсъдимата С.П. - адв.Р.А. иска да бъде отменена първоинстанционната присъда като неправилна, незаконосъобразна, необоснована и несправедлива и бъде постановена нова, с която подсъдимата да бъде призната за невиновна по повдигнатото ѝ обвинение по чл. 290, ал.1 НК от НК. Алернативно, ако съдът приеме подсъдимата за виновна, моли да бъде приложена хипотезата на чл. 9, ал.2 НК.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваното решение с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестраниното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районният съд е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи са правилни. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенния съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.378, ал.4, т.1 вр. с 305, ал. 3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и е изложил правните си изводи. Посочил е и съображенията си по отношение кредитирането на събрания по делото доказателствен материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и противоречията. Отговорено е на всички релевантни доводи.

При всичко това е установено по несъмнен начин, че подсъдимата С.П. е извършила

престъплението, за което е обвинена при фактическа обстановка, която напълно се възприема от настоящата инстанция, поради което не се налага нейното преповтаряне.

При така изяснената фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството и правната квалификация и размера на наказанието.

Квалификацията на извършеното от подсъдимата престъпление е точна.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяне или изменение на обжалваното решение в частта, с която подсъдимата С.П. е призната за виновна по предявеното ѝ обвинение.

При определяне на наказанието, районен съд е отчетел обстоятелствата, имащи значение за постигане целите на индивидуалната и генералната превенция, като наложеното наказание е към законовия минимум, а именно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца съгласно разпоредбата на чл.290, ал.1, НК, вр. чл. 54 НК, като на основание чл. 66, ал.1 НК е отложил изтърпяването на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години.

Това наказание според настоящия съдебен състав не се явява несправедливо.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което за въззивния съд липсват основания за неговото изменение или отменяне.

С оглед изложените във въззивната жалба и съдебните прения доводи следва да се отбележи следното:

На *** свидетелите С.Н.П. и Р.К.В. в изпълнение на служебните си задължения, свързани с охрана на безопасността на движение на територията на 01 РУ ОД МВР- Перник спрели за проверка автомобил марка „Хюндай“, модел „Атос“ с рег. № *** поради необичайното поведение на водача на автомобила. След установяване самоличността на водача, а именно И.П.П. предприели действия за извършване на проба за установяване дали водача е употребил алкохол. Пробата била извършена с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410“ като отчела наличие на алкохол при стойност 2.62 промила на хиляда. Свидетелите П. и В. дали талон за изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта на П., който при транспортирането му от двамата полицейски служители - свидетелите П. и В. заявил, че не е употребил алкохол. По случая било образувано ДП № 610/2020 г. по описа на 01 РУ на МВР – гр. Перник за престъпление, извършено по чл. 343б, ал.1 НК от И. П.. За изясняване на обстоятелствата по разследването на 01.04.2021 г. била разпитана в качеството на свидетел С. П. П., която има роднинска връзка с И. П. по права линия- същата се явява негова сестра. Преди разпита ѝ като свидетел, подсъдимата С.П. била предупредена за наказателната отговорност, която носи за лъжесвидетелстване, както и възможността, която същата има на основание чл. 119 НПК като сестра на П. да откаже да бъде свидетел. В показанията си е заявила, че е разбрала правата и задълженията си,

изразила е желание, че желае да свидетелства, което се потвърждава както от протокола за разпит, така и от разпита на разследващия полицаи М.И., в който излага в детайли как е проведен разпита на свидетелката, на която са били разяснени правата и устно и писмено в протокола преди разпита, както и фактите, които същата е изложила в разпита пред него и подписала без забележки. Подсъдимата заявила следното: „...съпругата на брат й И.П.П., трябвало да изкара паркирания в двора на къщата в ***, общ. ***, *** лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Атос“ с рег. № ***, за да може да влезе катафалката за погребението на баба им. Лицето Г. П., съпруга на И. П., запалила лекия автомобил, за да може да позареди акумулатора и да отработи. През това време С.П. заявила, че тя и брат й И. П. останали отвън до колата, която била със запален двигател и работела на място. По това време минал полицейски патрул и служителите извършили проверка като настояли И. П. да даде проба за установяване употреба на алкохол. Според подсъдимата брат й отказал да го направи, но полицейските служители го накарали насила, при което той се съгласил, за да си няма неприятности. В последствие пак насила накарали брат й И. П. да се качи с тях в патрулния автомобил и тръгнали с него. В заключение С.П. изрично посочва, че брат й – И. П.П. изобщо не се е качвал в лекия автомобил марка „Хюндай“, модел „Атос“ с рег. № ***.

С протоколно определение № 42 то 12.07.2021 г, постановено по НОХД № 854/2021 г. Пернишки районен съд е одобрил споразумение за решаване на делото и по което е бил признат за виновен за извършено от И. П. престъпление по чл. 343, ал.1 НК, за това че на *** в ***, общ. *** е управлявал МПС лек автомобил марка „Хюндай“, модел „Атос“ с рег. № *** с концентрация на алкохол в кръвта 2.62 промила на хиляда, което е било постановено по надлежния ред. Районният съд, разглеждал делото, е извършил преценка на законосъобразността на споразумението и е приел, същото че съответства на закона и морал, поради което е одобрил споразумението за решаване на делото ведно с направените изявления на И. П. за това, че е признал вината си по повдигнатото обвинение по чл. 343б, ал. 1 НК., т.е. доказано е извършеното деяние, неговия автор, механизмът на деянието, вината и правната му квалификация, от което следва, че в разпита си в качеството на свидетел по досъдебното производство, неговата сестра С.П. съзнателно и при разяснени права в качеството си на свидетел е лъжесвидетелствала в опит да оневини брат си, като е посочила, че същият не е управлявал процесния автомобил в този ден.

При така приетата за установена фактическа обстановка и анализ на доказателствата, въззивната инстанция приема, че от обективна и субективна страна подсъдимата С. П. П. е осъществила състава на престъплението по чл. 290 ал. 1 от НК.

От обективна страна – деянието е осъществено при форма на изпълнителното деяние – потвърждаване на неистина. За състава на лъжесвидетелстването не е необходимо лъжливите показания да са повлияли на правилното разрешаване на делото, като е достатъчно такова влияние да е възможно. Не се изисква и причинна връзка между показанията на лъжесвидетеля и решението по делото, което да се основава на тези показания. Присъдата по делото, по което са били дадени лъжливите свидетелски показания, може съвсем да не бъде основана върху тях. Престъплението "лъжесвидетелстване" ще бъде

осъществено, ако извършителят му, при даване на показания в качество на свидетел потвърди неистина - свидетелства, че е възприел определен факт, без той обективно да се е осъществил. Тъй като престъплението лъжесвидетелстване е престъпление против правосъдието, правнозащитените обществени отношения са свързани с нормалното осъществяване на правосъдната дейност. Те биват засегнати, когато свидетелят депозира пред съд или друг надлежен орган на властта, неверни показания, защото по този начин се създава опасност да не бъде разкрита обективната истина, което е цел на правораздаването. Това от своя страна може да доведе и до неправилно приложение на материалния закон. Изхождайки от родовия и от непосредствения обект на посегателство на престъплението, в доктрината и в съдебната практика трайно се приема, че престъплението лъжесвидетелстване може да бъде осъществено чрез възпроизвеждане на факти, с които деецът съзнателно да е потвърдил неистина или е затаил истина за факти и обстоятелства, които са включени в предмета на доказване по конкретното производство и имат значение за правилното решаване на делото. Накрая - следва да се посочи, че за да се приеме, че е извършено престъпление по чл. 290 ал. 1 от НК е необходимо да бъде установено от доказателствената съвкупност, че деецът устно или писмено съзнателно е потвърдил неистина или затаил истина пред съд или друг надлежен орган на властта. Надлежен орган по смисъла на чл. 290 от НК е този, който е овластен да разпитва свидетели в рамките на определено производство и във връзка с правомощието му да установи истината по определени факти.

При установената фактическа обстановка се налага извода, че подсъдимата е заявила неистина – заявила е факт, който не се е осъществил в обективната действителност. Поради това се налага извода, че подсъдимата С.П. от обективна страна е осъществил състава на престъплението по чл. 290 ал. 1 от НК.

От субективна страна - за да е налице осъществено престъпление по чл. 290 ал. 1 от НК е необходимо подсъдимия в показанията си пред съда да е заявил съществуването на факти, за които е знаел, че не са се осъществили в обективната действителност. Безспорно е установено от доказателствата по делото, че подсъдимата С.П. е знаела, че на въпросната дата брат ѝ И. П. е управлявал автомобил марка „Хюндай“, модел „Атос“ с рег. № *** и то под въздействие на алкохол. Следователно деянието е осъществено при пряк умисъл – деецът е съзнавал обществено опасния характер на деянието си и е целял настъпване на обществено опасните последици от това деяние.

Мотив за извършване на престъплението е близката роднинска връзка между подсъдимата С.П. и брат ѝ И. П. и стремежа ѝ с оглед на тази близка роднинска връзка да оневини брат си – И. П. за престъпленията за които му е било повдигнато обвинение.

Предвид изложеното въззивната инстанция намира, че ПРС правилно е анализирал събраните по делото доказателства и въз основа на анализа им е достигнал до обосноваания извод, макар и с допълнението на мотивите му с настоящото решение, че от обективна и субективна страна подсъдимата С.П. е осъществила състава на престъплението по чл. 290 ал. 1 от НК.

Съда не приема доводите на защитата на подсъдимата, наведени в жалбата и допълненията към нея за приложение на разпоредбите на чл.9, ал.2 НК, тъй като в настоящият казус не става въпрос за деяние с ниска или незначителна обществена опасност, тъй като този вид престъпления са се ценили винаги с висока обществена опасност с оглед отношенията, които накърняват. Още повече в настоящият случай върху обществените отношения е било въздействано отрицателно, както и наличието на субективен елемент от състава на инкриминираното престъпление – пряк умисъл при извършването му, като са били дадени неверни данни, от което деяние се е създала реална опасност да не бъде постигната главната цел на правораздавателната дейност.

По отношение вида и размера на наказанието.

При определяне на наказанието първоинстанционния съд е обсъдил всички доказателства по делото имащи значение в тази връзка. Както тези относно степента на обществената опасност на дееца и деянието, така и тези които биха смекчили или отегчили неговата наказателна отговорност. Поради това въззивната инстанция напълно споделя изводите на районния съд в тази им част, още повече, че тези изводи на съда не се спорят от подсъдимия и защитата му.

Предвид гореизложеното, Пернишкият окръжен съд достигна до извода, че присъдата на Районен съд - Перник е правилна и законосъобразна, като не са допуснати процесуални нарушения налагащи отмяна на същата и връщане на делото. Поради това съда приема, че присъда № 13/17.03.2022 г. постановена по НОХД № 1991/2021 г. по описа на Пернишкия районен съд ще следва да се потвърди.

Пред настоящата инстанция разноси не са претендирани, поради което не се дължат.

Водим от всичко изложено и на основание чл. 334, т. 3 вр. чл. 337, ал. 1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № № 13/17.03.2022 г. постановена по НОХД № 1991/2021 г. по описа на Пернишкия районен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване и протест по аргумент от чл. 346 от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____